

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120227828
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120227828.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Viery Zolákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 2, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: I. R., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. C. XXX/XX, XXX XX T. F. B., zastúpeného JUDr. Kristínou Tomkovou, advokátkou, so sídlom Udavské 391, 067 31 Udavské, IČO: 51007771, v konaní o zaplatenie 1.169,54 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 5Csp/52/2020-104 zo dňa 28.08.2020 v spojení s opravným uznesením, č. k. 5Csp/52/2020-131 zo dňa 22.03.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Ruší rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.169,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 479,21 eur od 16. 11. 2018 do 19. 11. 2018 a 5 % ročne zo sumy 408,03 Eur od 20.11.2018 až do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 31.01.2020 na Okresný súd Banská Bystrica žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 1.169,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 479,21 eur od 16.11.2018 do 19.11.2018 a 5 % ročne zo sumy 408,03 eur od 20.11.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že medzi jeho právnym predchodcom, spoločnosťou R.T., I..J.. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, bola dňa 05.05.2016 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej H.Ô. P. X. a zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXX. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur. Jednalo sa o bezúčelový úver so štandardnou mesačnou splátkou 50,- eur. Ročná úroková sadzba predstavovala 22,80 %, RPMN 24,58 %. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti zo Zmluvy. Postupca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru v pred žalobnej upomienke zo dňa 06.05.2017 s tým, že ku dňu 06.05.2017 evidoval postupca omeškané splátky vo výške 137,56 eur. Žalovaný porušil svoje zmluvného povinnosti, v dôsledku čoho postupca vyhlásil ku dňa 31.05.2017 splatnosť celého úveru v zmysle bodu 35 obchodných podmienok, pričom ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru predstavovala pohľadávku sumu vo výške 1.708,19 eur. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1.240,72 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 479,21 eur a príslušenstva vo výške 761,51 eur, v súlade s prílohou ku zmluve

o postúpení pohľadávok, ktoré postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu uhradil dlžnú sumu len čiastočne, a to úhradou o dňa 19.11.2018 vo výške 71,18 eur a dlžná suma tak predstavuje 1.169,54 eur. Žalovaný uznal pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy uzatvorenej s postupcom, čo do dôvodu a výšky na základe Dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní zo dňa 19.06.2017. Upomínací súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 16Up/201/2020 zo dňa 19.02.2020, proti ktorému podal žalovaný odpor. Súd vo veci nenariaďoval pojednávanie v súlade s ustanovením § 297 CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu od 17.07.2020 do 01.08.2020. Keďže boli splnené podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania v spotrebiteľskej veci, súd tak učinil, pričom sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty H. P. X. a zmluva o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o aktiváciu H. P. X., Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, vydávaných R., I..J. v spolupráci so spoločnosťou B. M. U. I..J., vyhlásením predčasnej splatnosti úveru + doručenkou, výpismi z karty X., s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok + oznámením o postúpení pohľadávky + poštovým hárkom, dohodou o uznaní dlhu a jeho splácaní, s obsahom podaného odporu ako aj s vyjadrením žalobcu a zistil tento skutkový stav.

3. Podľa súdu prvej inštancie tento nenariaďoval pojednávanie v súlade s ust. § 297 CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- eur.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu, ktorou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej kreditnú kartu s úverovým rámcom 1.500,- eur pri úroku 22,8 % ročne, pri RPMN 24,04 % a pri výške mesačnej splátky 50,- eur. Taktiež mal súd za preukázané, že žalovaný vyčerpala z tejto kreditnej karty sumu 1.572,- eur a jednotlivými splátkami uhradil sumu 1.432,52 eur.

5. Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedenú zmluvu je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ňu aplikovať Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku v § 52 a nasl., taktiež aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako aj smernicu Rady 93/13/EHS. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne spotrebiteľské právo. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu, založeného spotrebiteľskou zmluvou. Predmetná spotrebiteľská zmluva v časti predpokladov na výpočet RPMN, kde v žiadosti o aktiváciu H.Ô. P. X. v článku III uvádza, že sa jedná o bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 1.500,- eur. Výpočet RPMN bol stanovený v zmysle prílohy č. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V danej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú splatné 15. dňa v mesiaci. Aplikujúc ustanovenie §53 ods. 9 súd ustálil, že pôvodný veriteľ celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškanie už s úhradou splátky splatnej dňa 15.03.2017, o čom informoval žalovaného v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.06.2017, kde

žalovaného ktoré žalobca predložil súdu. Pôvodný veriteľ toto právo využil v súlade s ustanovením §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil.

6. V danom prípade predmetom sporu je spotrebiteľská zmluva o poskytnutí úveru prostredníctvom spotrebiteľskej karty X. s tým, že žalovaný nesplácal tento úver riadne a včas, preto došlo k zosplatneniu tohto úveru. Súd zisťoval, či táto pohľadávka nie je premlčaná, avšak žalobca ako veriteľ uplatnil toto svoje právo v rámci trojročnej premlčacej lehoty riadne a včas na súde v Banskej Bystrici a teda premlčanie nie je opodstatnené. Súd zisťoval vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, či zmluva má všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a nezistil porušenie tohto zákona. Preto obrana žalovaného v tomto smere nebola preukázaná. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd zistil poskytnutý úver, stav na účte, ako aj zaplatené splátky a po dokazovaní konštatuje, že žalobca preukázal svoje tvrdenia, uniesol dôkazné bremeno a preto má nárok na zaplatenie žalovanej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktoré mu súd priznal.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 256 Civilného sporového poriadku.

8. Opravným uznesením súd prvej inštancie opravil dátum narodenia žalovaného.

9. Proti uvedenému ako celku podal žalovaný včas odvolanie podľa § 357 písm. m) a § 365 ods. 1 písm. b), g) a h) CSP.

10. Podľa žalovaného v zmluve bola stanovená mesačná splátka vo výške 50,- eur, pričom ďalej sa uvádza, že prvá až predposledná splátka je 125,- eur, posledná splátka 331,44 eur. V zmluve bola určená štandardná úroková sadzba 22,8 % p.a., RPMN 24,58 % p.a., ktorá však podľa žalovaného bola vypočítaná na základe údajov, ktoré nezahŕňajú splátku 50,- eur a dobu trvania zmluvy na neurčito. Tento vzorec, na základe ktorého bola vypočítaná RPMN nezodpovedá reálnym podmienkam dohodnutým v zmluve.

11. Podľa názoru žalovaného zmluva neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko to vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem iného žalovaný mal v podanom odvolaní za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a rozhodcovská doložka je v rozpore so zákonom, nakoľko ide o pretlačený text a žalovaný ako spotrebiteľ sa nikdy nemal právo rozhodnúť či chce alebo nechce takúto doložku podpísať.

12. V ďalšom žalovaný uviedol, že mu nebol doručený splátkový kalendár.

13. Žalovaný tiež namietal výšku vymáhanej sumy, nakoľko zosplatnením úveru došlo k situácii, kedy nie je možné, aby si žalobca uplatňoval voči žalovanému akékoľvek iné sankcie okrem zákonného úroku z omeškania. V tomto prípade žalobca uplatňoval voči žalovanému štandardné úroky a sankčné úroky, čo vyplýva z výpisu, ktorý žalobca predložil súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že zosplatnením úveru sa už na predmetný vzťah nevzťahujú ustanovenia zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je toto konanie žalobcu podľa žalovaného v rozpore so zákonom a na tieto sankcie nemá nárok. Preto ani suma, ktorú žalobca požaduje od žalovaného nezodpovedá reálnemu stavu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalobca zaslal žalovanému len jednu upomienku a zároveň nebola dodržaná lehota 3 mesiacov, ktorá je zákonom stanovená pre zosplatnenie úveru. Žalobca podľa žalovaného zároveň nedodrжал lehotu 15 dní na uplatnenie svojho práva na zosplatnenie úveru. Dodávateľ síce v zmluve uzatvorenej so žalovaným dojednal, že má právo zosplatniť úver hneď po nesplnení jednej splátky, ale takéto ustanovenie považuje žalovaný v rozpore so zákonom.

14. S poukazom na uvedené preto žalovaný v rámci odvolacieho návrhu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

16. Ďalšie vyjadrenia strán sporu dané neboli.

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§34 CSP) vzhľadom na podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s prihliadnutím na procesné vady a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

18. Podľa § 297 písm. b) CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

19. Tak ako to vyplýva z referátu zákonného sudcu z č.l. 90, ako aj zo zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 28.08.2020 súd prvej inštancie vo veci nenariadil pojednávanie s tým, že ako dôvod v rozsudku uviedol, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala sumu 1.000,- eur. Uvedené tvrdenie súdu prvej inštancie je však nesprávne, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy istiny 1.169,54 eur spolu s úrokom z omeškania. Preto konajúci súd nepostupoval správne, keď na prejednaný spor nenariadil pojednávanie, ale pristúpil k verejnemu vyhláseniu rozsudku podľa § 297 písm. b) CSP, keď na prejednanie sporu bez nariadenia pojednávania neboli splnené zákonné predpoklady. Odvolací súd na uvedenú procesnú vadu musí prihliadať ex offo (z úradnej moci) a preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Odhliadnuc od tohto nedostatku odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie úplne absentuje vyporiadanie sa súdu prvej inštancie s podstatnými argumentmi žalovaného spočívajúcimi najmä v nesprávnej výške ročnej percentuálnej miery nákladov, absencii podstatných náležitosti v zmluve uzatvorenej medzi sporovými stranami uvedených v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010, čo by malo podľa žalovaného za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Zároveň súd prvej inštancie nijako nereflektoval na námietky žalovaného, že zmluvné podmienky sú uvedené na predtlačenom texte, ktorý nemohol žalovaný nijako ovplyvniť, ako aj na tú skutočnosť, že mu nebol vôbec doručený splátkový kalendár s tým, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Napokon žalovaný ďalej namietal výšku vymáhanej sumy, keď po zosplatení si podľa žalovaného nemôže žalobca vymáhať iné sankcie okrem zákonného úroku z omeškania. Súd prvej inštancie rovnako nijako nezisťoval či bola dodržaná lehota 3 mesiacov, ktorá je zákonom stanovená pri zosplatení úveru.

21. Posúdenie týchto relevantných námietok žalovaného v rozsudku súdu prvej inštancie úplne absentuje s tým, že súd prvej inštancie sa obmedzil len na skutočnosť určenia koľko bolo žalovanému poskytnuté z kreditnej karty a koľko uhradil, pričom vyššie uvedenú argumentáciu žalovaného, ktorú si uplatňoval už v rámci svojho vyjadrenia k podanému návrhu vo veci samej sa nijako nezaoberal, ale naopak, len mechanicky skopíroval všeobecné závery, dokonca body 12 a 13 písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku sú takmer úplne identické, t. j. súd prvej inštancie si pri kopírovaní textu ani nevšimol, že časť skopíroval dvakrát.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v preskúmvanej časti nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré by bolo vnútorne konzistentné a dávalo jasne a zrozumiteľné odpovede na relevantné, skutkovo a právne súvisiace otázky vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku. Zároveň súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za stavu, keď hodnota sporu bez príslušenstva presahovala sumu 1.000,- eur a zároveň boli skutkové tvrdenia strán sporné. Týmto nesprávnym postupom uprel (reálne nevytvoril) žalovanému procesnú možnosť kontradiktórne sa brániť, zmaril mu možnosť jeho aktívnej účasti v konaní a tak mu odňal možnosť reagovať na danú procesnú situáciu s cieľom ovplyvniť konečné rozhodnutie súdu, čo malo za následok porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Nakoľko tento nedostatok nemožno odstrániť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie spolu s opravným uznesením a súvisiacim výrokom o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom konajúci súd posúdi opätovne dôvodnosť nároku žalobcu s tým, že v odôvodnení svojho rozhodnutia sa náležite vysporiada so všetkými námietkami žalovaného

tak ako ich uviedol odvolací súd vyššie a na ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nereflektoval.

23. Odvolací súd konštatuje, že zmluvné dojednania, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, podliehajú súdnej kontrole, a preto bude povinnosťou súdu prvej inštancie ex offio skúmať či si žalobca neuplatnil vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. či značne (ne)narušuje rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Konajúci súd pritom nemôže opomenúť a umožniť stranám sporu vyjadriť sa k tejto otázke, prípadne na nariadenom pojednávaní vo veci poskytnú svoje predbežné právne posúdenie aj v tomto smere. Následne svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP.

24. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 CSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).